

Տ. ԱՂԱՆ ԱՔԵՂԱՅ ԵՐՆՁԱԿԵԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝
ԽՕՍՈՒԱԾ ԳԱՌՆԻ ԳԻՒՂԻ Ս. ՄԱՇՏՈՅ ԵՂԻՎԱՐԴԵՅԻ ԵԿԵՂԵՅՈՒՄ
ՍՐԲՈՅ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՅ ՏՕՆԻ ԱՌԻԹՈՎ

(12 հոկտեմբերի, 2019 թ.)

ՍԻՐԵԼԻ՝ ուխտաւորներ, այսօր Սրբոց Թարգմանչաց տօնն է: Հայ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու տօնական համակարգը մի ամբողջ ոսկէ շղթայ է կազմում, որ մեզ օգնում է հոգևոր կեանքի կատարելագործման, աստուածճանաչողութեան ընթացքի մէջ: Եւ այսպէս. անցեալ շաբաթ օրը մենք միասին տօնեցինք Տէր Յիսուս Քրիստոսի Եօթանասուներկու աշակերտների տօնը, վերստին մտորեցինք մարդկութեան Փրկագործութեան գործում Տէր Յիսուսին օգնական ու հետևորդ աշակերտների առաքելութեան ու խորհրդի վերաբերեալ: Այդ նոյն աշակերտներն էին, որ Աստուածային խօսքը տարան ու հասցրեցին ողջ աշխարհին ու մարդկութեանը: Եկող շաբաթ օրը Սուրբ Աւետարանիչների տօնն է, Աւետարանի տօնն է, ու մենք նորից հաղորդ ենք դառնալու Տիրոջ Խօսքի փոխանցման ու տարածման կարևոր առաքելութեանը: Սուրբ Աւետարանիչների տօնին յաջորդող շաբաթ օրը Տիեզերական Սուրբ վարդապետների տօնն է լինելու. սուրբ վարդապետներ, որ Սուրբ Աւետարանը, Տիրոջ Խօսքը մեկնաբանեցին, բացատրեցին ու թարգմանեցին ժողովրդին: Իսկ այսօր Սուրբ Թարգմանիչների տօնն է, Տիրոջ Խօսքի, Սուրբ Աւետարանի թարգմանութեան տօնն է: Սուրբ Թարգմանիչների միջոցով է, որ մեր ժողովրդի խոստովանած ու դաւանած Տէրն սկսկեց խօսել մեզ հետ մեր իսկ լեզուով:

Ահա մենք տեսնում ենք, որ մեր Սուրբ Եկեղեցին Աւետարանի խօսքի, Սուրբերի յիշատակութիւնների միջոցով մեզ ուսուցանում է մեր կեանքում Տիրոջ Խօսքի կարևորութիւնն ու արժէքը, մեզ միացնում է Աւետարանի քարոզչութեան սրբազան առաքելութեանը:

Մեզանից 1600 եւ աւելի տարիներ առաջ եղած դէպքի ու իրադարձութեան մասին մինչ այսօր էլ բազմահատոր գրքեր ու ուսումնասիրութիւն-

ներ են լոյս տեսնում: Այս պատմական դէպքն է, որ մեր ժողովրդի, մեր պետականութեան ու մեր Եկեղեցու կեանքում առանցքային ու հիմնարար նշանակութիւն է ունեցել եւ ունի: Այսօր ինչ գնահատական էլ տրուի Սուրբ Մեսրոպ վարդապետի, Սուրբ Սահակ Հայրապետի ու Թարգմանչաց դպրոցի կատարած գործին, միևնույնն է՝ կայ ու կմնայ այն իրականութիւնը, որ մեր Սուրբ Վարդապետները Տէր Յիսուսի Սուրբ Աւետարանի քարոզչութեան նուիրեալներն էին: Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցը Յիսուսի *Խօսքն անելի մատչելի ու հասկանալի տարբերակով, սեփական լեզուով մատուցեց մեր ժողովրդին: Մենք այսօր էլ քրիստոնեայ ենք, բայց ինչպէս այսօր այնպէս եւ իր ժամանակ եւ միշտ մարդն Աստծու ձայնի, Աստծու խօսքի կարիքն ունի, եւ այդ կարիքը բաւարարելու խնդիր էր դրել իր առջև Սուրբ Մեսրոպը: Աւետարանով փոխուեց մեր ժողովրդի կեանքը, Աւետարանով լուսաւորուեցինք, Աւետարանով զօրացանք, Տիրոջ Խօսքով փրկուեցինք: Տիրոջ Խօսքն էր, որ մեզ կեանք շնորհեց եւ այսօր ևս բաշխում է առատապէս:*

Մի իրական պատմութիւն կայ. Լրոպացի մի լրագրող գնում է հեռաւոր աֆրիկեան մի կիսավայրենի ցեղախմբի այցելութեան, որպէսզի բնիկների կեանքի ու կենցաղի մասին յօդուածաշար պատրաստի: Յանկարծ տեսնում է, որ տեղաբնիկներից մէկը նստած Սուրբ Գիրք է կարդում: Սկզբում զարմանում է, բայց յետոյ մօտենում է այս մարդուն ու մի քիչ էլ հեզնականասում, որ այդ գիրքը չի տպաւորի իրեն, ու անօգուտ է կարդալը. նոյնիսկ Լրոպացիներին չի օգնել, իսկ մանաւանդ կիսավայրենի ցեղախմբերի կենցաղից ու արժեհամակարգից խիստ տարբեր է: Տեղաբնիկն ասում է Լրոպացի լրագրողին, որ մինչ այդ գիրքը կարդալը, իրենց ողջ ցեղախումբը մարդակեր էր եւ օտար բոլոր այցելուներին ուտում էր: Ապա հարցնում է.

– Հապա, հիմա ինչ էք ասում, շարունակեմ կարդալ Աստուածաշունչ, թէ անցնեմ հին արժեհամակարգիս:

Սիրելի՛ հաւատացեալներ, ցաւօք սրտի այսօր մեր կեանքում Աւետարանը դարձել է տան մի անկիւնում սրբօրէն պահուած մի գիրք, որ երբեմն երբեմն մեր ձեռքն ենք վերցնում՝ վրայի փոշին մաքրելու համար: Այսօր մեզ Սուրբ Թարգմանիչները պատգամներ ունեն. վերցնենք ու հանենք Սուրբ Գիրքը մեր գրադարակներից ու տանենք մեր սրտերն ու մտքերը: Փոխենք մեր մօտեցումն Աստուածաշնչի վերաբերեալ. զուտ գեղեցիկ, յուզական ու փիլիսոփայական գիրք չէ այն. Սուրբ Գիրքը Տիրոջ կենդանի Խօսքն է՝ մեզ՝ իւրաքանչիւրիս ուղղուած, Տիրոջ պատուիրանն

ու պատգամն է, որ պէտք է կեանքի կոչենք: Մեր խօսքն աստուածաբոյր պէտք է լինի, մեր կեանքից ու մեր գործերից թո՛ղ բխի Տէրը:

Մեր ընտանիքներին, մեր մտերիմներին ու հարազատներին սեփական՝ յաճախ տկար ու փոփոխական փորձառութեան փոխարէն տանք նրանց Աստծու խօսքը, Տիրոջ լոյս՝ Սուրբ Աւետարանը: Իմաստուններից մէկն ասում է, որ եթէ տեսնում ենք մարդու, որ կեանքում ամեն ինչ ունի ու տխուր է, պէտք է հասկանանք, որ նա Տիրոջ խօսքի ծարաւն ունի: Սուրբ Աւետարանը լոյս է, կենարար ջուր է, կեանքի աղբիւր է... տանենք Այն բոլոր կարօտեալներին:

Պատմում են, որ Անգլիայի թագուհիներից մէկը շատ է սիրել Աստուածաշունչ կարդալ եւ շատ է խրատել բոլորին՝ սեփական միտքը սնել Տիրոջ խօսքով: Մի օր Տիրոջ խօսքից մղուած դուրս է գալիս բարեգործական մի պտոյտի ու այցելում է հեռաւոր ու չքաւոր մի գիւղ: Երբ մտնում է տներից մէկը, շատ է ուրախանում այնտեղ Սուրբ Գիրք տեսնելով: Թագուհին հարցնում է գիւղացու ընտանիքին, թէ արդեօք կարդում են այդ Աստուածաշունչը: Եւ ընտանիքի բոլոր անդամները միաբերան դրական պատասխան են տալիս նրան: Թագուհին գովասանքի խօսքեր ասելով դուրս է գալիս եւ այդ նոյն գիւղ նորից այցելում է մօտաւոր մէկ երկու տարի յետոյ: Յիշելով Սուրբ Գիրք ընթերցող գիւղացու ընտանիքը, նա հարցնում է, թէ արդեօք շարունակում են իրենց ընթերցանութիւնը: Դրական պատասխան ստանալուց յետոյ մօտենում է ու բացում Աստուածաշունչը ու յանկարծ էջերի արանքից գետին են ընկնում ոսկեգրամները, որոնք ինքն էր թողել այնտեղ նախորդ այցելութեան ժամանակ:

Սիրելի՛ ուխտաւորներ, դուք, որ այսօր Սրբոց Թարգմանչաց յիշատակն էք տօնում ու նաեւ նրանց բարեխօսութիւնը հայցում: Վա՛ռ պահէք Սուրբ Թարգմանիչների յիշատակը ձեր կեանքում, միացէ՛ք նրանց սրբազան առաքելութեանը՝ Աստուածաշունչ կարդալով, խօսքը ձեր կեանք տանելով, Տիրոջ խօսքը գործադրելով ու այդպէս նաեւ Աւետարանի կենդանի քարոզ ու թարգման կլինէք: Աշխարհն Աստծու խօսքի ծարաւ ունի, եւ մենք է, որ մեր ձեռքի վրայ ու սրտի մէջ ունենք Կենարար ջուրը, որ է Տէր Յիսուսի խօսքը:

Տիրոջ սէրն ու խաղաղութիւնը թո՛ղ լինեն մեզ հետ այսօր եւ յաւէտ. ամէն: